

Ideiglenes változat

YVES BOT

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2019. május 2.(1)

C-42/18. sz. ügy

Finanzamt Trier

kontra

Cardpoint GmbH, a Moneybox Deutschland GmbH jogutódja

(a Bundesfinanzhof [szövetségi pénzügyi bíróság, Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (héta) – 77/388/EGK hatodik irányelv – Adómentességek – A 13. cikk B. része d) pontjának 3. alpontja – Fizetések – A fizetésekre vonatkozó ügyletek – Fogalmak – Bankjegykiadó automatából történő pénzfelvétel – Bankjegykiadó automata üzemeltetésének kiszervezése keretében egy vállalkozás által valamely banknak nyújtott szolgáltatások”

## I. Bevezetés

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel, amelynek kiindulópontja az, hogy a Finanzamt Trier (trieri adóhatóság, Németország)(2) elutasította a Cardpoint GmbH-nek(3) egy bank részére bankjegykiadó automaták üzemeltetése keretében nyújtott szolgáltatásai adómentességére vonatkozó kérelmét, a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) a 77/388/EGK(4) hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 3. alpontjának az értelmezésére kéri a Bíróságot.

2. E rendelkezés értelmében – többek között – a fizetésekre és az átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek mentesek a héa alól.

3. Noha a Bíróságnak már korábban is nyílt alkalma az említett rendelkezés értelmezésére, itt erre sajátos összefüggésben kéri. Ugyanis azt kell eldöntenie, hogy a bankok részére az általuk üzemeltetett bankjegykiadó automaták üzemeltetésére vonatkozóan nyújtott szolgáltatások – mint fizetésre vonatkozó ügyletek – adómentesnek minősülhetnek-e. Tekintettel arra, hogy a bankok egyre növekvő mértékben döntenek a bankjegykiadó automaták üzemeltetésének kiszervezése mellett, a Bíróság által adandó értelmezés jelentős következményekkel járhat az ilyen szolgáltatásokat nyújtók számára.

4. A jelen indítványban kifejtem azokat az indokokat, amelyekre tekintettel úgy vélem, hogy amennyiben egy bank a bankjegykiadó automata üzemeltetésével kapcsolatos tevékenységeket harmadik vállalkozásnak kiszervezi, az ez utóbbi által végzett tevékenységek – a bankjegykiadó automaták beüzemelése, üzemben tartása és készpénzzel való feltöltése, azok bankkártyaadatok olvasására szolgáló hardverekkel és szoftverekkel való ellátása, a felhasznált bankkártyát kibocsátó bank részére pénzfelvételre irányuló engedély iránti kérelem továbbítása és a készpénzfelvétellel kapcsolatos műveletek rögzítése – nem tartoznak a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában biztosított adómentesség hatálya alá.

## II. Jogi háttér

### A. A hatodik irányelv:

5. A hatodik irányelv 2. cikke értelmében:

„A hozzáadottértékadó alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[...]

6. Ezen irányelv X. címe tartalmazza a tagállamok által biztosítandó adómentességeket. Ennek keretében az említett irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja, valamint 4. alpontja a következőképpen rendelkezik:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

d) a következő ügyletek:

[...]

3. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek a betétekre, a folyószámlákra, a fizetésekre, az átutalási forgalomra, a követelésekre, a csekkekre és az egyéb forgatható értékpapírokra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást és a faktoringot;

4. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek törvényes fizetásként szolgáló devizákra, bankjegyekre és érmékre vonatkoznak, a gyűjteménydarabok kivételével, beleértve a bankjegyeket is; gyűjteménydarabok minősülnek az aranyból, ezüstből vagy más fémből készült érmék, valamint azon bankjegyek, amelyeket rendes körülmények között nem használnak

törvényes fizet?eszközként, illetve amelyek numizmatikai értékkel rendelkeznek.”

## **B. A német jog**

7. Az Umsatzsteuergesetz (a forgalmi adóról szóló törvény) 4. §-a 8. pontjának d) alpontja szerint adómentesek „azon ügyletek és az ügyletek közvetítése, amelyek betétre, folyószámlára, fizetésre, átutalásra vonatkoznak, és az értékpapírok inkasszója”.

## **III. Az alapeljárás tényállása és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés**

8. A Cardpoint egy bankkal fennálló szerz?déses kötelezettségei alapján bankjegykiadó automaták üzemeltetésével kapcsolatos szolgáltatásnyújtást végzett. Pontosabban a Cardpoint az el?írt helyeken m?köd?képes, szoftverrel és hardverrel rendelkező, a bankjegykiadó automatákat üzemeltető bank logójával ellátott bankjegykiadó automatákat állított fel, és ezek megfelel? üzemeltetésért volt felel?s. Ennek keretében a Cardpoint mindenekelőtt felelt az e bank által rendelkezésére bocsátott készpénz szállításáért, valamint a bankjegykiadó automaták készpénzzel való feltöltéséért. Ezt követően feladatai közé tartozott a szóban forgó automaták megfelel? üzemeltetéséhez szükséges hardverek és szoftverek telepítése is. Végezetül tanácsot adott a bankjegykiadó automaták folyamatos üzemeltetésével kapcsolatban.

9. Ami a pénzfelvételi m?veleteket illeti, amint ilyen célból vették igénybe a bankautomatákat, e bankkártyáról – rögtön az automatába helyezését követően – speciális szoftverrel meghatározott adatokat olvastak le. Mindenekelőtt a Cardpoint ellenőrizte ezeket az adatokat, és elektronikus úton a kártyatulajdonos által kívánt tranzakció engedélyezése iránt kérelmet továbbított a Bank?Verlag GmbH részére.(5) A Bank?Verlag ezt követően az engedélyezési kérelmet a banki társuláshoz irányította tovább, ez utóbbi pedig ahhoz a bankhoz, amely az adott bankkártyát kibocsátotta. Ez utóbbi bank megvizsgálta a jogosult bankszámlájának fedezetét, és a kívánt pénzfelvétel engedélyezését vagy elutasítását továbbította vissza ugyanezen a láncon keresztül. A válasz megérkezése után a Cardpoint a készpénzfelvételről adattartalmat rögzített, és engedélyezés esetében végrehajtotta a kívánt m?veletet, amelyet szintén rögzített. Végül ezen adattartalmakat a Cardpoint könyvelési utasításként megküldte a szerződ? felének, vagyis a szóban forgó automatát üzemeltető banknak. Ez a bank az adattartalmakat változatlanul felvitte a Deutsche Bundesbank (német szövetségi bank)(6) rendszerébe. A Cardpoint ezenkívül generált egy nem megváltoztatható napi listát, amely az adott nap valamennyi tranzakcióját tartalmazta, és amelyet szintén benyújtott a BBK?hoz.

10. Tekintettel arra, hogy csak bankok tarthatnak fenn fizetési számlákat a BBK?nál, a szóban forgó adattartalmakat maguk a bankok vitték fel ez utóbbi rendszerébe. Ezen adatfelvitel alapján állapították meg jogilag kötelező érvénnyel a szóban forgó bankautomatát üzemeltető banknak a m?velettel érintett számla tulajdonosának bankjával szemben fennálló követeléshez való jogát, valamint az ezzel kapcsolatban keletkezett díjakat. Ezzel az adatfelvitellel ezenkívül elvégezték továbbá a közvetlen elszámolást a kifizetés és a bankjegykiadó automata esetlegesen keletkező használati díjai tekintetében az automatát üzemeltető bank és az ügyfél kártyáját kibocsátó bank között.

11. A Cardpoint 2007. február 7-én – miután arra jutott, hogy az általa nyújtott szolgáltatások adómentesek – módosított héabevallást nyújtott be a 2005 évre vonatkozóan, és a már kiadott adóhatározat módosítását kérte.

12. Az adóhatóságok elutasították e kérelmét, viszont a Finanzgericht Rheinland?Pfalz (rheinland?pfalzi pénzügyi bíróság, Németország) helyt adott a Cardpoint ezen elutasítással szemben benyújtott keresetének.

13. Az adóhatóságok felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtottak be a kérdést elterjesztő bírósághoz, amely eljárást a Bookit ítélet meghozataláig felfüggesztettek.

14. A kérdést elterjesztő bíróság tudomásul vette, hogy ezen ítélet értelmében a fizetésekre és az átutalási forgalomra vonatkozó ügyletek adómentessége nem vonatkozik az olyan „betétikártya” vagy hitelkártya-kezelésnek” nevezett, az e szolgáltatást nyújtó adóalany által teljesített szolgáltatásra, amelynek teljesítésére akkor kerül sor, amikor valamely személy e szolgáltatón keresztül olyan mozijegyet vásárol, amelyet e szolgáltató valamely más szervezet nevében és javára értékesít, és amelyet ez a személy betéti kártyával vagy hitelkártyával fizet ki; így kérdésével arra vár választ, hogy ugyanez érvényesül-e a Cardpoint által nyújtott szolgáltatások esetében is.

15. A kérdést elterjesztő bíróság szerint a Cardpoint által nyújtott szolgáltatások a bankjegykiadó automatákból történő készpénzfelvételt lehetővé tévő technikai és adminisztratív jellegű szolgáltatásoknak minősülnek, mivel a Bookit ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képező támogatási szolgáltatásokhoz hasonlóak, és mivel a Cardpoint tevékenysége arra korlátozódik, hogy egy engedélyezési kód utasításait technikailag végrehajtsa.

16. E tekintetben a kérdést elterjesztő bíróság hangsúlyozza a jelen ügyben és a Bookit ítélet alapjául szolgáló ügyben fennálló helyzet hasonlóságait. Ily módon a Cardpoint az érintett bankszámla jogosultjának a bankkártyájáról olvas le adatokat, és gondoskodik ezen adatok továbbításáról a bankkártyát kibocsátó bank részére. Ezenkívül a Cardpoint nem felelős az egyes megbízások megvizsgálásáért és jóváhagyásáért, mivel csak akkor hajtja végre a kívánt műveletet, ha a kártyát kibocsátó banktól engedélyt kap.

17. Ugyanakkor a kérdést elterjesztő bíróság azt is megjegyzi, hogy a Bookit ítélet adásvétel jellegű ügyletekre vonatkozik, míg a jelen ügyben bankjegykiadó automatákon keresztül végrehajtott készpénzkifizetésekre irányuló szolgáltatásokról van szó, amely különbség nem igazolja azt, hogy a Cardpoint által nyújtott szolgáltatásokat a héa szempontjából eltérően kellene kezelni, mivel mindkét esetben a szolgáltatás lényegében információcseréből, valamint technikai és adminisztratív jellegű támogatásból áll.

18. A kérdést elterjesztő bíróság annak a ténynek a jelentőségét kívánja tisztázni, hogy a Bookit ítéletben mozijegyre vonatkozó külön adásvételi szerződésről volt szó, amely a jelen ügyben nem áll fenn.

19. A kérdést elterjesztő bíróság végezetül két olyan körülményt említ, amely véleménye szerint az adómentesség ellen szól. Így a Bookit ítélethez hasonlóan a szolgáltatás ellentételezése könnyen kiszámítható. Ezenkívül álláspontja szerint, a Cardpoint által nyújtott szolgáltatások technikai jellegű támogató szolgáltatásoknak minősülnek, mivel a Cardpoint tevékenységei pusztán a bank engedélyezéséről hozott döntésének a végrehajtásához járuló információcserére szorítkoznak. A Cardpoint tulajdonképpen mindössze adattartalmakat generál, amelyeket a banki rendszerbe könyvelési utasításként továbbít.

20. E körülmények között a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Adómentesek-e a [hatodik irányelv] 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja alapján az olyan technikai és adminisztratív eszközök, amelyeket a szolgáltatásnyújtó egy bankjegykiadó automatát üzemeltető bank részére és annak bankjegykiadó automatán keresztül történő készpénzkifizetési érdekében nyújt, ha az olyan hasonló jellegű technikai és adminisztratív eszközök, amelyeket a

szolgáltatásnyújtó mozijegyek értékesítésekor kártyával történő fizetésekhez nyújt, a [Bookit] ítélet szerint e rendelkezés alapján nem adómentesek?”

#### IV. Elemzés

21. A kérdést elterjesztő bíróság lényegében annak eldöntésére kéri a Bíróságot, hogy a Cardpoint által végzett tevékenységek – a bankjegykiadó automaták beüzemelése, üzemben tartása és készpénzzel való feltöltése, azok bankkártyaadatok olvasására szolgáló hardverekkel és szoftverekkel való ellátása, a felhasznált bankkártyát kibocsátó bank részére pénzfelvételre irányuló engedély iránti kérelem továbbítása, a bankjegyek kiadása és a készpénzfelvétellel kapcsolatos műveletek rögzítése – a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja alapján az adómentes „fizetésre vonatkozó ügylet” fogalmi körébe tartoznak-e.

22. Az elzeterjesztett döntéshozatalra elterjesztett kérdés, valamint az elzeterjesztett döntéshozatalra utaló határozat szövegezéséből kitűnik, hogy az alapügyben eljáró bíróság azt kívánja tisztázni, hogy a jelen ügyben alkalmazható-e a Bíróság által a Bookit ítéletben elfogadott értelmezés, amely szerint a fizetésekre és átutalási forgalomra vonatkozó ügyleteket megillető adómentesség nem terjed ki az olyan „betétikártya” vagy hitelkártya-kezelésnek” nevezett, az e szolgáltatást nyújtó adóalany által teljesített szolgáltatásra, amelynek teljesítésére akkor kerül sor, amikor valamely személy e szolgáltatón keresztül olyan mozijegyet vásárol, amelyet e szolgáltató valamely más szervezet nevében és javára értékesít, és amelyet ez a személy betéti kártyával vagy hitelkártyával fizet ki.

23. Annak eldöntése előtt, hogy a Bookit ítéletben kialakított megoldás alkalmazható-e azokra a szolgáltatásokra, amelyeket a Cardpoint a bankjegykiadó automatát üzemeltető bankok részére nyújt, több elzeterjesztett megállapítást kell tenni.

24. Először is hangsúlyozom, hogy a fizetési számláról készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások az uniós jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatásnak minősülnek,(7) és ennél fogva egy bankautomatánál történő készpénzfelvétel fizetésnek számít.

25. Másodszor emlékeztetek arra, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlatából eredően az „átutalásra vonatkozó ügyletek” fogalmával kapcsolatos megfontolások a „fizetésre vonatkozó ügyletek”(8) fogalma tekintetében is érvényesek, ezért ezeket a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában biztosított adómentesség szempontjából azonosan kell kezelni.(9)

26. Harmadszor rámutatok arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat értelmében a hatodik irányelv 13. cikkében biztosított adómentességek az uniós jog autonóm fogalmainak minősülnek, amelyek célja annak elkerülése, hogy a héarendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen,(10) és az említett adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel ezek kivételt jelentenek a főszabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni.(11)

27. Ami a Bookit ítéletben kialakított megoldásnak a Cardpoint által végzett, az alapügy tárgyát képező tevékenységekre való alkalmazhatóságát illeti, rá kell mutatni azon kritériumra, amelyet a Bíróság a hivatkozott ítéletben a héamentes tevékenységeknek a héaköteles tevékenységektől való megkülönböztetése érdekében alkalmazott.

28. E tekintetben a Cardpointtal egyetértésben úgy vélem, hogy az említett ítéletben a Bíróság nem tért el korábbi ítélezési gyakorlatától.

29. A Bíróság megállapította, hogy az ügyben szóban forgó, kártyával történő fizetés kezelésére irányuló szolgáltatás nem minősülhet adómentesnek, mivel az ennek körében végzett

szolgáltatások, önmagukban vagy együttesen, nem tekinthetők úgy, hogy az uniós jog szerinti fizetési vagy átutalási ügylet valamely jellemző és lényegi funkcióját teljesítik.(12)

30. Ennek megállapítása során a Bíróság különösen azt emelte ki, hogy e szolgáltatás nyújtója közvetlenül maga nem terhelte az érintett számlákat, azokon jóváírást nem eszközölt, azokon elszámolásokat nem végzett, és nem adott megbízást ilyen terhelésre vagy jóváírásra. A Bíróság ezenfelül úgy vélte, hogy az ilyen szolgáltatás nyújtója nem visel felelősséget azon jogi és pénzügyi változások előidézésével kapcsolatban, amelyek az adómentes átutalási vagy fizetési ügyleteket jellemzik.(13)

31. Megjegyzem, hogy a Bíróság a legutóbbi ítélezési gyakorlatában is megerősítette ezt az álláspontját.

32. A 2018. július 25-ii DPAS-ítéletben (C-5/17, EU:C:2018:592) a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a funkcionális szempontok döntő jelentőségűek annak meghatározása szempontjából, hogy valamely ügylet az átutalásra vagy a fizetésre vonatkozó adómentes ügyletek körébe tartozik-e. Ily módon valamely szolgáltatásnyújtás csak akkor minősíthető „átutalásra vonatkozó ügyletnek” vagy „fizetésre vonatkozó ügyletnek”, ha ellátja az ilyen átutalás, illetve fizetés jellemző és lényegi funkcióit annyiban, amennyiben pénzeszközök átruházásával jár, és a jogi és pénzügyi helyzetben ezen átruházásra jellemző változásokat eredményez. Következésképpen valamely szolgáltatás adómentességéhez az szükséges, hogy eredményeként a pénzmozgásra jellemző, jogi és pénzügyi helyzetet érintő változások valósuljanak meg.(14)

33. Ezenkívül a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a héairányelv értelmében vett héamentes szolgáltatásoknak a pusztán dologi, technikai vagy adminisztratív jellegű szolgáltatásnyújtástól való megkülönböztetése érdekében különösen a szóban forgó, szolgáltatást nyújtó személy felelősségét, pontosabban pedig azt a kérdést kell tisztázni, hogy e felelősség csak technikai szempontokat érint-e, vagy kiterjed-e az ügyleteket meghatározó jellemző és lényegi funkciókra.(15)

34. Konkrétan, az átutalásra vagy fizetésre vonatkozó ügyletek mint héamentes szolgáltatások jellemzése során a Bíróság mindenekelőtt az adott szolgáltatásnyújtás jellegét tekinti meghatározónak, abban az értelemben, hogy az adott szolgáltatásnak a pénzügyi ügyletek körébe kell tartoznia ahhoz, hogy adómentes legyen.(16) Ily módon a szolgáltatásokat egy gyakorlati kritérium alapján szükséges értékelni annak eldöntéséhez, hogy ellátják-e az ilyen átutalások vagy fizetések jellemző és lényegi funkcióit annyiban, amennyiben pénzeszközök átruházásával járnak, és a jogi és pénzügyi helyzetben ezen átruházásra jellemző változásokat eredményeznek. Az egyéb figyelembe veendő tényezők között a Bíróság a szolgáltató által vállalt felelősség mértékét is vizsgálhatja.

35. Márpedig a korábbi ítélezési gyakorlat alapján úgy vélem, hogy semmi nem indokolja azt, hogy a Bíróság eltérjen a Bookit ítéletben kialakított megoldástól a Cardpoint által nyújtott szolgáltatások esetében.(17)

36. A gyakorlati kritériumot illetően előljáróban megjegyzem, hogy a Bookit ítélettel összhangban, a Cardpoint maga is elismerte észrevételeiben, hogy a bankjegykiadó automatát igénybe vevő személy bankkártyaadatainak rögzítése, ezen adatok továbbítása és ellenőrzése, valamint a kártyajogosult által kért műveletnek a kártyát kibocsátó bank engedélyezési üzenete beérkezését követő végrehajtása nem lehet adómentes.

37. Egyetértek ezzel az állásponttal. Ugyanis mindezen tevékenységek, ugyanúgy, ahogy a pénzzárlítás, a bankjegykiadó automaták feltöltése, az automaták működtetéséhez szükséges szoftverek telepítése és karbantartása, valamint a Cardpoint által a bankautomaták

üzemeltetésével kapcsolatban adott tanácsok nyilvánvalóan nem járnak pénzeszközök átruházásával, és így a jogi és pénzügyi helyzetben nem eredményeznek ezen átruházásra jellemző változást.

38. Tágabb értelemben úgy vélem, hogy ugyanezen elemzés vonatkozik a Cardpoint által a bankjegykiadó automaták üzemeltetésének keretében végzett valamennyi tevékenységre – önmagában vagy együttesen véve –, mivel ezeket „dologi, technikai vagy adminisztratív jellegű” szolgáltatásoknak kell tekinteni.

39. Ekképpen a kérdést elterjesztő bíróság által közölt, a jelen indítvány 8–9. pontjában ismertetett információkból kitűnik, hogy – amint azt a német kormány is hangsúlyozta – a Cardpoint által nyújtott szolgáltatás nem foglalja magában valamely számla általa történő közvetlen terhelését vagy az azon való jóváírást, továbbá a készpénzfelvételhez használt bankkártya jogosultja számláin való elszámolások végzését.<sup>(18)</sup> Ugyanis a Cardpoint a felhasználó kártyájára vonatkozó adatokat, valamint az általa kért készpénzfelvétel engedélyezésére vonatkozó kérelmet továbbítja, viszont a műveletet kizárólag a kérelem elfogadása esetén hajtja végre, abban az értelemben, hogy a bankjegykiadás ténylegesen csupán ekkor történik meg.

40. Ezenkívül csak a bankjegykiadó automatát üzemeltető bank vihet fel adatokat a BBK rendszerébe. A nem módosítható, és az adott nap valamennyi tranzakcióját tartalmazó napi adatfájl, amelyet a Cardpoint generált és továbbított a BBK részére, arra szolgál, hogy a végrehajtott engedélyezett műveletekről tájékoztassa a BBK-t, ennél fogva nem tekinthető úgy, hogy annak a fizetésre jellemző és lényegi funkciók betöltése a célja.

41. E megállapításokra tekintettel úgy vélem, hogy a Cardpoint által nyújtott szolgáltatás nem pénzeszközök átruházásával járó és a jogi és pénzügyi helyzetben az ezen átruházásra jellemző változást eredményező ügylet, hanem dologi, technikai vagy adminisztratív jellegű szolgáltatásnyújtás, mivel nem jár a szóban forgó pénzeszközök tulajdonjogának tényleges vagy potenciális átruházásával, és az ilyen átruházás jellemző és lényegi funkcióit sem tölti be.

42. A Cardpoint tevékenységének egyedi jellegére vonatkozó érvek nem kérdőjelezik meg ezt a megállapítást.

43. Ugyanez vonatkozik az azon tényre alapított érvre, hogy a bankjegyek fizikai kiadását, és azoknak a bankautomatafelhasználók részére történő átadását a Cardpoint végzi.

44. Amint ugyanis a német kormány hangsúlyozta, a pénz feletti tulajdonjogot a bankról, nem pedig a Cardpointre ruházzák át a bankjegykiadó automata felhasználóira.

45. A német kormányval egyetértésben azon a véleményen vagyok, hogy kizárólag a pénz feletti tulajdonjog, nem pedig annak fizikai birtokbavétele vehető figyelembe. Noha az nem vitatható, hogy a bankjegyek fizikailag a Cardpoint által nyújtott szolgáltatás révén kerülnek átruházásra, a pénz feletti tulajdonjog átruházásához a bankkártyát kibocsátó bank engedélye, majd az ügylet könyvelésbe vétele szükséges. Márpedig ezen a ponton meg kell állapítani, hogy a Cardpoint szolgáltatása az ügyfél kifizetés iránti kérelmének továbbítására, és a kifizetés technikai lebonyolítására korlátozódik.

46. E tekintetben nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a bankok a tulajdonukban álló bankjegykiadó automaták üzemeltetését teljeskörűen átadták a Cardpointnak. Kétségtelen, hogy a bankjegykiadó automatát üzemeltető bankok különösen jelentős kiszervezést hajtottak végre, és hogy a Cardpoint kivételesen széleskörű szolgáltatást nyújt.

47. Mindazonáltal véleményem szerint a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja *ratio legis*-e mögött nem mennyiségi, hanem gyakorlati és minőségi megközelítés húzódik, amely a szolgáltatások jellegén alapul. Másként fogalmazva, nincs jelentősége annak a ténynek, hogy a Cardpoint csomagban nyújtja szolgáltatásait, amíg az e csomagba tartozó szolgáltatások egyike sem jár pénzeszközök átruházásával, és a jogi és pénzügyi helyzetben nem eredményez ezen átruházásra jellemző változást.
48. E tekintetben, még ha egyet is értek a Cardpointtal azzal kapcsolatban, hogy egyes tevékenységei elengedhetetlenek az alapügyben szóban forgó fizetési ügyletek végrehajtásához,(19) ez nem elegendő ahhoz, hogy az általa nyújtott szolgáltatás héamentes legyen.
49. Ugyanis a Bíróságnak már nyílt alkalma annak pontosítására, hogy a héamentességet szigorúan kell értelmezni, így önmagában abból a tényből, hogy egy szolgáltatás nélkülözhetetlen valamely adómentes ügylet teljesítéséhez, nem vonható le az a következtetés, hogy az adómentes.(20)
50. Az a körülmény, hogy a Cardpoint a bankjegykiadó automata üzemeltetésének valamely bank általi kiszervezése keretében közreműködik, egyébiránt nem elegendő alap ahhoz, hogy a Bíróság a héairányelv 148. cikkéhez fűződő ítélkezési gyakorlatának – amelyben a Bíróság amellet foglalt állást, hogy az e cikkben biztosított adómentesség alkalmazható a saját nevében eljáró közvetítő, illetve az alvállalkozója által nyújtott szolgáltatásokra – analógiájára határozzon.(21)
51. Ugyanis az egyes héamentességek sajátosságaira és egyedi célkitűzéseire tekintettel véleményem szerint nem alkalmazható analógia pusztán azon indoknál fogva, hogy a Cardpoint bankjegykiadó automaták üzemeltetésének kiszervezése keretében nyújtja szolgáltatását.
52. A Cardpoint azon körülményre alapított érvét sem találom meggyőzőnek, miszerint a felel a bankautomaták működésére képes állapotáért, így minden lehetséges zavar – mint a túl alacsony vagy túl magas összeg kifizetése, a harmadik személy beavatkozási kísérletével okozott kár, az automaták hibás összeszerelése, a helytelen könyvelési utasítások – az a felelősségi körébe tartozik.
53. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy a szolgáltatást nyújtó személy felelősségét, pontosabban pedig azt a kérdést kell vizsgálni, hogy e felelősség csak technikai szempontokat érint-e, vagy kiterjed-e az ügyleteket meghatározó jellemző és lényegi funkciókra.(22)
54. Márpedig, jóllehet a Cardpoint által felhozott tényezők igazolják a bankjegykiadó automaták működési zavaráért az azokat üzemeltető bank felé fennálló felelősségét, azok mindenekelőtt azt mutatják, hogy a Cardpoint semmilyen felelősséget nem vállal a fizetési ügyletekkel járó jogi és pénzügyi változásokért.
55. Közelebbre, mivel a fizetésnek nem lényegi és jellemző funkciója, hogy az ilyen bankjegykiadó automata kiadja a felhasználó által kért összeget, az a körülmény, hogy az említett automatát üzemeltető bankkal szemben a Cardpoint felel a túl alacsony vagy túl magas összeg kifizetéséért, nem terjeszti ki felelősségét a fizetési ügylet jellemző és lényegi funkcióira.
56. Összességében, tekintettel arra, hogy a Cardpoint által nyújtott szolgáltatás dologi, technikai, illetve adminisztratív jellegű, e szolgáltatás nem lehet adómentes a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja alapján.
57. Végezetül hangsúlyozom, hogy az e rendelkezésben biztosított adómentességgel elérni

kívánt célok, amelyek az adóalap, valamint a levonható heaösszeg meghatározásával kapcsolatos nehézségek kiküszöbölésére és a fogyasztói hitelek költségei emelkedésének elkerülésére irányulnak,(23) nem kérdőjelezzik meg a jelen elemzésben foglaltakat.

58. A Cardpoint által biztosított szolgáltatások adóalapja könnyen meghatározható konkrétan az e szolgáltatásokról kiállított számlák alapján, így az első célkitűzés alapján nem indokolt héamentességük.

59. Tekintettel arra, hogy a második célkitűzés nem releváns a jelen ügyben, nem alapozhatja meg a Cardpoint által nyújtott szolgáltatások adómentességét. E tekintetben a Cardpoint arra hivatkozik, hogy amennyiben a kártyatulajdonos bankszámlája által nem fedezett összeg kerül kifizetésre, ezzel a pénzfelvétellel azonnal hitelviszony létesül a pénz felvevője és a kártyakibocsátó bank között, amely mint fogyasztói hitel, nem lehet héaköteles.

60. Kétségtelen, hogy amennyiben a bank az adott bankszámla által nem fedezett pénzfelvételt engedélyez, e bankszámla tulajdonosa *de facto* a bank adója lesz. Ugyanakkor ebben a helyzetben nem fogyasztói hitelről, hanem rövid lejáratú folyószámlahitel engedélyezéséről van szó.(24)

61. A fenti megfontolások összességére tekintettel úgy vélem, hogy a fizetésre és átutalásra vonatkozó ügyletek tekintetében a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában biztosított adómentesség nem terjed ki az olyan szolgáltatásokra, mint amelyeket a Cardpoint a bankjegykiadó automaták üzemeltetésének bankok általi kiszervezése keretében nyújt.

## V. Véggövetkeztetés

62. A fenti megállapításokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a következőképpen válaszolja meg:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontját úgy kell értelmezni, hogy a fizetésre és átutalásra vonatkozó ügyletekre e rendelkezésben biztosított hozzáadottértékadómentesség nem terjed ki az alapügyben szóban forgó olyan szolgáltatásokra – mint a bankjegykiadó automaták beüzemelése, üzemben tartása és készpénzzel való feltöltése, azok bankkártyaadatok olvasására szolgáló hardverekkel és szoftverekkel való ellátása, a felhasznált bankkártyát kibocsátó bank részére pénzfelvételre irányuló engedély iránti kérelem továbbítása, a bankjegyek kiadása és a készpénzfelvétellel kapcsolatos műveletek rögzítése –, amelyeket valamely szolgáltató egy bankjegykiadó automatát üzemeltető bank részére nyújt.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 A továbbiakban: adóhatóságok.

3 Mint a Moneybox Deutschland GmbH jogutódja.

4 A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításáról szóló, 1977. május 17-i hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv). Elöljáróban megjegyzem, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja helyébe a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L335., 60.

o.; HL 2015. L323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 135. cikke (1) bekezdésének d) pontja lépett, amelynek értelmében a tagállamok mentesítik az adó alól azon ügyleteket, beleértve a közvetítést is, amelyek betétre, folyószámlára, fizetésre, átutalásra, követelésre, csekkre és egyéb átruházható értékpapírra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást, továbbá hogy a héairányelv a 135. cikke (1) bekezdésének b)–g) pontjában lényegi változtatás nélkül átveszi azokat az adómentességeket, amelyeket korábban a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja alatt az 1–6. alpontja sorolt fel. E körülmények között úgy vélem, hogy az előbbi rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlat releváns a hatodik irányelv egyenértékű rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatban (ennek fordított alkalmazására vonatkozóan lásd: 2016. május 26-ai Bookit ítélet, C-607/14, a továbbiakban: Bookit ítélet, EU:C:2016:355, 32. pont; az A-ügyre vonatkozó indítványom, C-33/16, EU:C:2016:929, 30. pont).

5 A Bank-Verlag e körülmények között a közreműködő szerepét tölti be a bankjegykiadó automatát üzemeltető bank és a pénzfelvételhez használt bankkártyát kibocsátó bank között.

6 A továbbiakban: BBK.

7 Az uniós jogalkotó által a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-ai (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 337., 35. o.) 1. mellékletében rögzített meghatározásokkal összhangban. Nem látom indokát annak, hogy a „pénzforgalmi szolgáltatás” fogalma a héa vonatkozásában eltérő értelmezést kapjon, és ezt az álláspontot valószínűsíthetően a német kormány is osztja, mivel szerinte a fizetésre vonatkozó ügyletek „jellemzője a fizetési eszközök átruházása”.

8 Lásd: 1997. június 5-ai SDC-ítélet (C-2/95, EU:C:1997:278, 50. pont).

9 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 37. pont).

10 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

12 Lásd: Bookit ítélet (46. pont).

13 Lásd: Bookit ítélet (44–51. pont).

14 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 33., 34. és 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

15 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

16 Lásd: 2018. július 25-ai DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a Bíróság nem követeli meg, hogy a szolgáltatásokat meghatározott típusú létesítmények vagy jogi személyek teljesítsék.

17 Már most jelezni kívánom, hogy – amint azt a kérdést elterjesztő bíróság is kiemelte – bár a Bookit ítélet alapjául szolgáló ügyben mozijegyre vonatkozó külön adásvételi szerződésről volt szó, nincs jelentősége annak, hogy a jelen ügyben nincsen ilyen külön szerződés, mivel a Bíróság ebben az ítéletében az értékelése során nem vette figyelembe ezt a ténykörményt.

18 Kétségtelen, hogy a Bookit ítélet 42. pontjában a Bíróság megállapította, hogy ilyen körülmény fennállása nem zárhatja ki eleve azt, hogy a szolgáltatás a szóban forgó adómentességben részesüljön. Mindazonáltal a Bookit ítélet e pontjából az is kitűnik, hogy az érintett szolgáltató szempontjából az, hogy egy számlát saját maga közvetlenül megterhel, és/vagy azon jóváír, vagy ugyanazon jogosult számláin történő jóváírás formájában beavatkozik, fűszabály szerint lehetővé teszi annak megállapítását, hogy e feltétel teljesült, és arra enged következtetni, hogy az érintett szolgáltatás adómentes.

19 A Cardpoint által végzett olyan tevékenységek, mint az adatok leolvasása és továbbítása, csakúgy, mint az adattartalmak rögzítése, az adómentes szolgáltatás elengedhetetlen előfeltételei, mivel ezek teszik lehetővé a folyószámláról történő készpénzfelvételt.

20 Lásd: 2018. július 25-ii DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 2015. szeptember 3-ii Fast Bunkering Klaipėda ítélet (C-526/13, EU:C:2015:536); 2017. május 4-ii A-ítélet (C-33/16, EU:C:2017:339).

22 Lásd: 2018. július 25-ii DPAS-ítélet (C-5/17, EU:C:2018:592, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Lásd: Bookit ítélet (55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 E tekintetben felhívom a figyelmet arra, hogy a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-ii 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o.; HL 2010. L 199., 40. o.; HL 2011. L 234., 46. o.; HL 2009. L 207., 14. o.) 2. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében ezen irányelv hatálya nem terjed ki azon folyószámlahitel formájában fennálló hitelmegállapodásokra, amelyek alapján a hitelt egy hónapon belül vissza kell fizetni.